

El cine es considera una ferramenta preventiva eficaç davant de les conductes psicosocials de risc, com el consum de drogues. Des de el PMD/UPCCA-València, el CENDOC Dr. Emilio Bogani i la FAD s'han elaborat les Guies "Toca Cine", en les que es plantegen activitats per a realitzar al voltant del visionat d'una pel·lícula.

El DVD es podrà sol·licitar en préstec al

Centre de Documentació CENDOC Dr. Emilio Bogani www.cendocbogani.org

FITXA TÈCNICA

TITOL: EL DIARIO DE ANA FRANK

DIRECCIÓ: Jon Jones

ANY: 2008

DURACIÓ: 131 minutos

GÈNERE: Drama/ Bèl·lic/ II Guerra Mundial

RECOMANADA: Majors de 12 anys

REPARTIMENT: Tamsin Greig, Ellie Kendrick, Iain Glen, Felicity Jones, Ron Cook, Lesley Sharp, Geoff Breton, Nicholas Farrell, Kate Ashfield, Roger Frost, Tim Dantay, Mariah Gale

https://www.youtube.com/watch?v=m7GCwrfg_54

SINOPSI

Esta pel·lícula està basada en el diari que va escriure Anne Frank durant els dos anys que va estar amagada en un porxe a Amsterdam (6 de juliol de 1942 - 4 d'agost de 1944) tractant d'escapar de la persecució que estava patint el poble jueu pel nazisme.

El 1940 Holanda és ocupada pel nazisme. Anne Frank i la seua família viuen a Amsterdam i el fet de ser jueus suposa viure amb el temor de ser deportats a camps de concentració. Quan a Margot (la germana major d'Anne) li arriba una citació per a viatjar a un camp de treball a Alemanya, a Otto i a Edith (el pare i la mare d'Anne i de Margot) els pareix que la situació s'ha tornat massa perillosa i decidixen amagar-se amb les seues filles en un porxe d'un magatzem propietat del pare d'Anne.

Les úniques persones que coneixen l'existència d'este refugi són els treballadors i treballadores del despatx d'Otto. Els ajuden i els aconseguixen tot el que necessiten. Al mateix temps, tracten de mantindre el negoci en funcionament. Les persones que treballen al magatzem no en saben res, la qual cosa obliga els habitants de la "casa de darrere" (així és com li diu Anne) a estar en absolut silenci durant tota la jornada laboral.

Una setmana després d'instal·lar-se la família Frank al porxe, hi arriba la família Van Daan (Hermann, Petronella i Peter) i uns mesos després Albert Dussel.

Anne amb 13 anys comença a escriure el seu diari. Hi reflectix els seus sentiments, els seus pensaments i conta la vida en aquells pocs metres quadrats que la convivència de huit persones, arrancades de la vida normal, plantejava tants i tan delicats problemes.

El 4 d'agost de 1944, algú els delata, totes les persones són detingudes per la Gestapo i portades a diferents camps de concentració:

- Anne i Margot van morir al març de 1945 a Bergen-Belsen.
- La mare d'Anne, Edith, va morir al gener de 1945 a Auschwitz.
- Hermann Van Daan va morir al novembre de 1944 a Auschwitz.
- Petronella Van Daan va morir a Theresienstadt a l'abril de 1945.
- Peter Van Daan va morir a Mauthausen al maig de 1945.
- Albert Dussel va morir a Neuengamme al desembre de 1944.

El pare d'Anne va ser l'únic que va sobreviure als camps de concentració. En tornar a Amsterdam va recuperar el diari que va escriure Anne i es va encarregar de complir el somni de la seua filla: publicar-lo quan la guerra acabara.

VALORS QUE S'HI PODEN TREBALLAR

- ✓ El rebuig de tot allò que justifica la discriminació de les persones dèbils i diferents.
- ✓ L'acceptació de la diversitat.
- ✓ El respecte per les diferents cultures i religions.
- ✓ El desenvolupament d'un pensament obert i tolerant.
- ✓ El rebuig de la violència i de l'opressió.
- ✓ El valor i la valentia per a defensar les causes justes.
- ✓ La comunicació, la sinceritat i l'ajuda interpersonal.
- ✓ La importància de posar-se en el lloc de les altres persones per a poder comprendre els seus pensaments i emocions.
- ✓ La solidaritat amb les persones que necessiten acceptació i suport.
- ✓ El significat i la importància de l'altruisme.

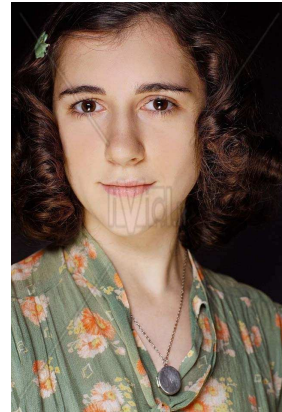
PERSONATGES

Anna Frank

És una xiqueta jueva de 13 anys, viu a Amsterdam amb son pare i sa mare (Otto i Edith) i amb la seua germana major (Margot). A pesar de les restriccions a què es veuen sotmesos, Anne intenta portar una vida normal, va al col·legi, té amigues i amics, ix a passejar i per primera vegada eixirà amb un xic.

Son pare és el seu gran ídol; una relació especial els unix. Amb sa mare no es porta molt bé, Anna pensa que sa mare vol més Margot.

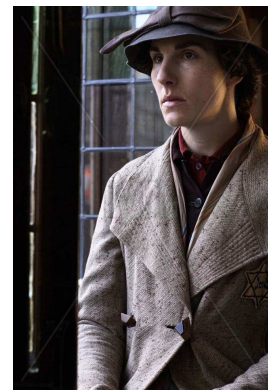
Viure amagada i tancada al porxe l'angoixa molt, però reconeix que han tingut molta sort per poder estar tota la família junta encara que siga en eixes condicions. Açò li fa sentir-se malament i pensa en la resta de persones jueves que coneix i que no han tingut la mateixa sort. Se sent molt sola i comença a escriure en el seu diari. Anne somia ser ballarina o una actriu famosa, però amb el temps descobrirà la seua verdadera vocació, ser escriptora.

Otto Frank

Pare d'Anna, és l'amo d'un magatzem on es fabrica pectina per a fer melmelada i mesclen espècies per a fer salsitxes. Otto és un home seré, judiciós, la part forta de la família i qui manté l'equilibri entre totes les persones que habiten al porxe.

Se sent afortunat per poder estar amb la seua família i els repetix constantment que han tingut molta sort.

Edith Frank

Mare d'Anna, Edith patix ben sovint atacs de melancolia, se sent presa d'una profunda desesperació perquè té la sensació que la fi de la guerra mai no arribarà.

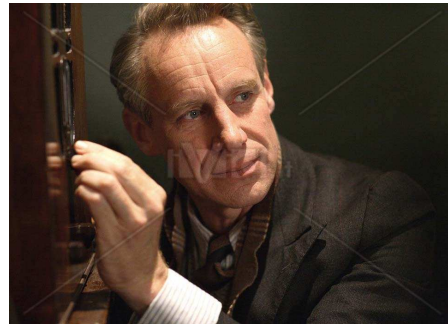
Margot Frank

Margot és la germana major d'Anna, té 16 anys, és obedient, tranquil·la, bona estudiant. Anna sent gelosia de la seua germana, pensa que és molt més guapa i que tot el món la vol.

Margot vol ser comare i anar-se'n a Palestina.

Albert Dussel

Albert és el dentista de Miep. Gràcies a ella aconseguix que li facen lloc al porxe, és l'últim a arribar i ha de compartir habitació amb Anne. Ningú no sap que està allí, ni tan sols Charlotte, la seua nòvia, amb qui segueix en contacte de forma secreta a través de cartes que Miep s'encarrega de fer arribar a la seua destinació. Quan la guerra acabe Charlotte i ell volen emigrar a Amèrica del Nord.

LA FAMILIA VAN DAAN

Hermann Van Daan

Hermann està des de 1938 a l'empresa d'Otto Frank, té bon olfacte per a les espècies. No suporta la seua dona, sempre estan discutint, ella el tracta d'inútil i ell fa el mateix amb el seu fill. El que més li preocupa és quedar-se sense cigarrets.

Petronella Van Daan

És una dona molt coqueta, per a ella l'aspecte físic és el més important i per damunt de tot està el seu maquillatge, el seu sabó, el seu xampú, etc. Sempre que pot deixa en ridícul el seu marit, eixa no és la vida que ella esperava, ella pensa que es mereixia una cosa millor. Culpa a Hermann de no haver-se'ls emportat lluny a temps.

Peter Van Daan

És un xic molt tímid, de poca personalitat, ha de patir la sobreprotecció de sa mare i el menyspreu de son pare.

Es creu massa ignorant i inferior com per a aconseguir qualsevol cosa que es puga proposar, no obstant això, té clar que vol anar-se'n a les Índies Orientals i ser amo d'una plantació.

Els dos anys que va estar al porxe, a pesar de tot, van ser molt bonics per a ell ja que va experimentar el seu primer bes i el seu primer amor amb Anne.

LOS TRABAJADORES Y TRABAJADORAS DEL DESPACHO

Miep

És la secretària d'Otto. Este li va demanar que l'ajudara, a ell i a la seua família, a fer el pas a la clandestinitat, no ho va dubtar un sol moment. Miep continua treballant al despatx i durant la setmana passa diverses vegades al dia pel porxe per a veure que necessiten, amb l'ajuda del seu marit, Jan, que aconsegueix cupons de racionament per a la compra d'aliments i roba, els proveïx diàriament d'aliments, articles de neteja, cigarrets, etc.

Bep

Bep treballa dels díhuit als vint-i-huit anys per a l'empresa d'Otto. Tracta d'ajudar com pot, els porta fruita, roba, quaderns, s'inscriu en diversos cursos per correspondència. Estos cursos no són per a ella sinó per a Anne, Margot i Peter, cosa que els permet aprendre taquigrafia o llatí.

Alguna vegada es queda a menjar al porxe. Anne i ella s'ho passen bé juntes, Bep li conta coses de l'exterior i li porta fotos d'algun membre de la reialesa o d'alguna artista, cosa que li agrada molt a Anne.

Sr. Kleiman

Treballa com a comptable al despatx de l'empresa d'Otto, té problemes d'estómac, probablement com a conseqüència de la tensió que suposava tindre amagades huit persones jueves.

Kugler

L'exèrcit alemany prohibix a les persones jueves dirigir empreses pròpies, per a evitar que s'apoderen de les seues empreses, Otto confia la direcció de la firma de venda d'espècies a Kugler. Este venia partides d'espècies sense donar compte d'això en els llibres, la qual cosa reportava els diners necessaris perquè les persones que habitaven "la casa de darrere" pogueren continuar subsistent.

Proposta d'Activitats

Activitats prèvies a la projecció

"Un tros de la Història"

Objectius:

- ✓ Fomentar l'interés per la pel·lícula.
- ✓ Prendre consciència del que va significar l'Holocaust.

Tècnica utilitzada:

- ✓ Col·loqui.

Materials:

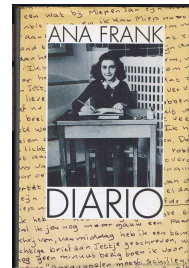
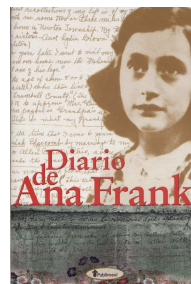
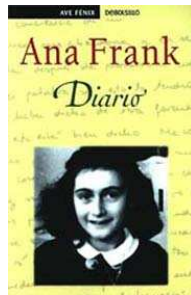
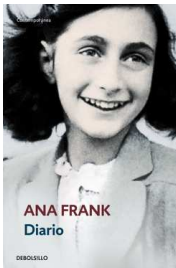
- ✓ Document annex I: "Història de l'Holocaust".
- ✓ Document annex II: Conceptes (antisemitisme, programa eutanàsia, camps de concentració, guetos, la solució final, einsatzgruppen i camps d'extermini).
- ✓ Document annex III: Galeria d'imatges.
- ✓ Llapis o bolígraf. Paper.
- ✓ En el material audiovisual de la FAD "**Banco de Herramientas**" podem trobar tècniques per a la participació activa.

Desenvolupament:

FASE 1 – Presentarem l'activitat anunciant al grup que la pel·lícula que veuran està basada en fets reals, concretament en el diari que va escriure la seua protagonista (Anne Frank) durant els dos anys que va estar amagada en un porxe a Amsterdam tractant d'escapar de la persecució del règim nazi.

La pel·lícula ens conta una història commovedora, capaç d'impressionar i difícil d'oblidar, sobretot perquè ens mostra una part de la història que no hem de deixar que es repetisca mai.

Explicarem al grup que és possible que coneguen ja esta història, d'*El Diari d'Anne Frank* hi ha nombroses publicacions i altres versions cinematogràfiques a part de la que veuran.

FASE 2 – Després d'esta introducció, repartirem al grup els documents annexos I, II i III. Hi trobaran informació detallada sobre la història de l'Holocaust jueu, l'explicació de conceptes que els faran entendre millor la pel·lícula que veuran i una galeria d'imatges.

Deixarem un temps perquè els lligen i passarem a la fase següent.

FASE 3 – S'establirà un col·loqui on es parlarà de l'Holocaust, dels coneixements sobre este que es tenien abans de llegir els documents annexos, de les seues causes, de les seues conseqüències i s'arreglaran en un document les ensenyances que es poden extraure de tot el que va succeir.

"Per ser com sóc"

Objectius:

- ✓ Fomentar l'interés per la pel·lícula.
- ✓ Aprendre a respectar les diferents cultures i religions.
- ✓ Desenvolupar un pensament obert i tolerant.

Técniques utilitzades:

- ✓ Reflexió i debat.

Desenvolupament:

FASE 1 - Introduïrem l'activitat contant al grup que la pel·lícula que veuran està basada en fets reals, concretament en el diari que va escriure la seua protagonista (Anna Frank) durant els dos anys que va estar amagada en un porxe a Amsterdam tractant d'escapar de la persecució dels nazis.

En la pel·lícula, Anna ens contarà com les persones jueves, només pel fet de ser-ho, estaven sotmeses en la vida quotidiana a nombroses restriccions.

Les persones jueves no podien:

- ✓ Anar al cine.
- ✓ Nadar.
- ✓ Patinar sobre gel.
- ✓ Entrar als parcs.
- ✓ Seure als bancs públics.
- ✓ Usar el transport públic.
- ✓ Estudiar a les universitats.

FASE 2 - Deixarem un temps perquè cada integrant del grup reflexione en silenci sobre el que els jueus i jueves, pel mer fet de ser-ho, podien i no podien fer.

FASE 3 - Obrirem un debat llançant a l'aire les preguntes següents: creieu que és just que una persona o un grup de persones puguin decidir el que altres persones, només per ser diferents, poden fer o no fer?, perquè va passar?, què podríem fer per evitar que això tornara a succeir?

Activitats posteriors a la projecció

"La guia de ma casa"

Objectiu:

- ✓ Valorar la comunicació, la sinceritat i l'ajuda interpersonal com a formes de fomentar la convivència i el respecte.

Tècnica utilitzada:

- ✓ Discussió en grup.

Materials:

- ✓ Llapis o bolígraf i paper.

Desenvolupament:

FASE 1 - L'activitat començarà recordant les condicions en què vivien les huit persones amagades al porxe: horaris de silenci, torns per a dutxar-se, torns per a la neteja, excusat embossat sovint, receptes de melmelada com a paper higiènic, falta d'intimitat, torns per a poder estar a soles, no poder eixir al carrer, no poder mirar per la finestra, aïllament, soledat i una constant sensació de por.

Anne, en clau d'humor/ironia, va escriure una guia: "Guia de la casa de darrere", així és com ella anomenava el porxe.

"Guia de la casa de darrere"

1. La casa de darrere és un establiment únic per a l'allotjament temporal de persones jueves i marginades.
2. Oberta tot l'any.
3. Allotjament gratuït.
4. Dieta baixa en greixos.

5. Aigua corrent tot l'any, així com en diverses parets i murs.
6. Queda prohibit escoltar les notícies alemanyes, només hem d'escoltar opinions de persones civilitzades.
7. Queden suspeses les activitats a l'exterior fins a nou avís.
8. La direcció fomenta les activitats físiques.
9. Està permés cantar a partir de les sis.

FASE 2 – Dividirem el grup en dos equips i els proposarem que s'imaginem que per les circumstàncies que siguen, han de viure amb altres persones (algunes d'elles desconegudes) durant un llarg temps i en un espai reduït, deixarem un temps perquè cada equip escriga les nou normes de la seua "casa de darrere", l'objectiu d'estes normes serà fomentar la convivència i el respecte.

FASE 3 – Mentres els dos equips exposen les seues normes, anirem anotant en un paper aquelles normes en què hagen coincidit ambdós equips.

FASE 4 – Finalitzarem l'activitat amb una discussió en grup sobre si eixes normes en què han coincidit ambdós equips són les que consideren essencials per a establir la convivència i el respecte en un grup i perquè.

"Un pardal sense ales"

Objectiu:

- ✓ Reconéixer la importància de posar-se en el lloc de les altres persones per a poder comprendre els seus pensaments i emocions.

Tècniques utilitzades:

- ✓ Reflexió silenciosa.
- ✓ Col·loqui.

Materials:

- ✓ Document annex IV: "Els pensaments d'Anna".

Desenvolupament:

FASE 1 - Començarem l'activitat recordant com Anne Frank als seus tretze anys acabats de complir, en plena adolescència, és apartada de la seua vida quotidiana, de les seues amistats i del xic que li agrada. A mesura que van transcorrent els dies al porxe el seu estat d'ànim va decaient, se sent incompresa, trista, sola..., el seu únic consol és el diari que li va regalar son pare pel seu aniversari.

FASE 2 - Repartirem al grup l'annex III on hem arreplegat alguns dels pensaments que Anne va escriure en el seu diari. Hi veiem reflectits la seua situació emocional, els seus sentiments, els seus dubtes, les seues frustracions, els seus desitjos i els seus somnis. Deixarem un temps per a llegir i reflexionar.

FASE 3 - Obrirem un col·loqui per a analitzar en grup cada frase, analitzarem aspectes com: què vol expressar?, estan justificats els seus dubtes?, com és possible que vivint una situació tan dura senta que tot canviarà per a millor i que la gent, a pesar de tot, té bon cor?, podem pensar que és un presagi la seua frase: "vull viure inclús després de la meua mort"?

"Persones valentes"

Objectius:

- ✓ Valorar la importància de la solidaritat amb les persones que necessiten acceptació i suport.
- ✓ Reconèixer el valor i la valentia com a armes necessàries per a defensar les causes justes.

Tècniques utilitzades:

- ✓ Posada en comú i debat

Materials:

- ✓ Paper, llapis o bolígraf.

Desenvolupament:

FASE 1 - Començarem l'activitat parlant de les persones que treballaven al despatx i de com van arriscar les seues vides per ajudar huit habitants del porxe. El Sr. Kleiman i Kugler treien avant el negoci d'Otto i procuraven que les persones que treballaven al magatzem no se n'adonaren. També van idear una prestatgeria per a camuflar l'entrada del porxe. Bep visitava amb assiduitat el porxe i els aconseguia revistes i quaderns perquè Margot, Anne i Peter pogueren continuar estudiant.

De totes estes persones, Miep era la que més s'arriscava. Durant la setmana passava diverses vegades al dia pel porxe per veure què necessitaven. Els proveïa diàriament d'aliments, articles de neteja, cigarrets, etc. En un moment de la pel·lícula Miep diu sentir-se avergonyida de ser alemanya.

FASE 2 - Dividirem el grup en equips de tres persones perquè elaboren dos llistats, en un dels llistats anotaran cinc actes solidaris i en l'altre llistat posaran el nom de tres personatges coneguts pels seus actes solidaris.

FASE 3 - Farem una posada en comú amb tots els equips i finalitzarem l'activitat amb un debat sobre la importància i la necessitat de la solidaritat hui en dia.

“Recordem hui i per sempre”

Objectius:

- ✓ Fomentar el respecte pels drets humans, la dignitat i el valor de les persones.
- ✓ Comprendre el significat del lema de les Nacions Unides amb motiu del Dia Internacional de commemoració en memòria de les víctimes de l'Holocaust: “RECORDEM HUI I PER SEMPRE”.

Tècniques utilitzades:

- ✓ Reflexió.
- ✓ Debat.

Materials:

- ✓ Document annex V: Missatges amb motiu del Dia Internacional de commemoració en memòria de les víctimes de l'Holocaust.
- ✓ En el material audiovisual de la FAD “**Banco de Herramientas**” podem trobar tècniques per a la participació activa.

Desenvolupament:

FASE 1 - Explicarem al grup el perquè del nom de l'activitat. Per a això, repartirem el document annex IV on s'arrepleguen dos extractes dels missatges del secretari general de Nacions Unides, Banki Moon, i de la directora general de la UNESCO, Irina Bokova, amb motiu del Dia Internacional de commemoració en memòria de les víctimes de l'Holocaust (27 de gener del 2014).

FASE 2 – Després de llegir el document annex establirem un debat entorn de set citacions que apareixen en els missatges:

- ✓ ***"El verí del genocidi seguix actiu".***
- ✓ ***"L'Holocaust mostra fins a quin punt pot portar l'odi".***
- ✓ ***"Hem d'estar vigilants en tot moment".***
- ✓ ***"El record ha de ser el primer pas en un esforç comú per impedir nous genocidis i la repetició de totes maneres de violència col·lectiva".***
- ✓ ***"Com més s'allunya de nosaltres en el temps esta tragèdia, i a mesura que els supervivents desapareixen, major és la necessitat ensenyar què significa esta part de la història per al present".***
- ✓ ***"Hem d'ensenyar bé els nostres fills".***
- ✓ ***"L'educació continua sent l'últim baluard darrere del qual fer-li front".***

**Unitat de Prevenció Comunitària en Conductes Addictives (UPCCA-València)
Pla Municipal sobre Trastorns Addictius (PMD). Ajuntament de València
Fundació d'Ajuda contra la Drogoaddicció (FAD)
Centre de Documentació CENDOC Dr. Emilio Bogani**

c/ Amadeu de Saboia, 11. Planta Baixa, Pati D

46010 - València

Tlf. 96 208 20 29

Fax 96 398 18 08

www.valencia.es/pmd

www.tutoriasenred.com

www.cendocbogani.org

DOCUMENT ANNEX I

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web:

Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005751>

"HISTÒRIA DE L'HOLOCAUST"

L'Holocaust va ser la persecució i l'assassinat sistemàtic, burocràticament organitzat i auspiciat per l'estat d'aproximadament sis milions de jueus per part del règim nazi i els seus col·laboradors.

Els nazis, que van arribar al poder a Alemanya al gener de 1933, creien que els alemanys eren una "raça superior" i que els jueus, considerats "inferiors", eren una amenaça estrangera per a l'anomenada comunitat racial alemanya.

Durant l'Holocaust, les autoritats alemanyes també van perseguir altres grups adduint la seua "inferioritat racial": els romanís (gitanos), els discapacitats i alguns pobles eslaus (polonesos i russos, entre altres). Altres grups van ser perseguits per motius polítics, ideològics i de comportament, entre ells els comunistes, els socialistes, els testimonis de Jehovà i els homosexuals.

El 1933, la població jueva d'Europa ascendia a més de nou milions, i la majoria dels jueus europeus vivia a països que l'Alemanya nazi ocuparia o dominaria durant la Segona Guerra Mundial. Per l'any 1945, els alemanys i els seus col·laboradors havien assassinat aproximadament dos de cada tres jueus europeus com a part de la "solució final", la política nazi per a assassinar els jueus d'Europa.

Encara que les principals víctimes del racisme nazi van ser els jueus, a qui consideraven el major perill per a Alemanya, entre les altres víctimes s'inclouen 200 mil romanís (gitanos) i aproximadament 200 mil pacients discapacitats físicament o mentalment (en la seua majoria alemanys que vivien en institucions), tots van ser assassinats en el marc de l'anomenat "programa d'eutanàsia".

En els primers anys del **règim nazi**, el govern nacionalsocialista va construir **camps de concentració** per a detindre oponents polítics i ideològics tant reals com suposats. En els anys previs a l'esclat de la guerra, els oficials de les SS i la policia empresonaven en estos camps cada vegada més jueus, romanís i altres víctimes de l'odi ètnic i racial.

Per a concentrar i controlar la població jueva i al mateix temps facilitar la deportació posterior dels jueus, els alemanys i els seus col·laboradors van crear "**guetos**", camps de trànsit i camps de treballs forçats per als jueus durant els anys de la guerra.

Després de la invasió de la Unió Soviètica al juny de 1941, els ***Einsatzgruppen*** (equips mòbils de matança) anaven darrere de les línies alemanyes assassinant en massa jueus, romanís i oficials del partit comunista i de l'estat soviètic, es calcula que van assassinar més d'un milió d'hòmens, dones i xiquets jueus juntament amb centenars de milers d'altres persones.

Entre els anys 1941 i 1944, les autoritats alemanyes del règim nazi van deportar milions de jueus des d'Alemanya, els territoris ocupats i els països de molts dels seus aliats de l'Eix cap als guetos i els **campes d'extermini**, també dits centres de la mort, on van ser assassinats en cambres de gas dissenyades especialment per a este fi.

Durant els últims mesos de la guerra, els guàrdies de les SS van traslladar els presoners dels camps amb tren o en marxes forçades, també denominades "marxes de la mort", en un intent per evitar que els aliats alliberaren grans quantitats de presoners.

A mesura que les forces aliades es traslladaven per Europa en una sèrie d'ofensives contra Alemanya, van començar a trobar i alliberar presoners dels camps de concentració, així com els presoners que estaven en el camí en marxes forçades des d'un camp cap a un altre. Les marxes van continuar fins al 7 de maig de 1945, el dia en què les forces armades alemanyes es van rendir incondicionalment als aliats.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: **Enciclopèdia de l'Holocaust**

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005751>

DOCUMENT ANNEX II

CONCEPTES

"ANTISEMITISME"

La paraula *antisemitisme* vol dir prejudi o odi als jueus. L'Holocaust, la persecució i l'assassinat de jueus per part del règim nazi i els seus col·laboradors entre 1933 i 1945, és l'exemple d'antisemitisme més extrem de la història.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005755>

"PROGRAMA EUTANÀSIA"

El terme "**eutanàsia**" (literalment, "bona mort") es referix a causar la mort sense dolor d'un individu amb una malaltia crònica o incurable. Per als nazis, no obstant això, "eutanàsia" es referia a la matança sistemàtica dels discapacitats mentals i físics que estaven internats en institucions.

Les víctimes del programa d'eutanàsia incloïen originàriament xiquets i adults amb incapacitats o anomalies físiques o amb malalties mentals. Els metges seleccionaven els pacients i eren transportats als sanatoris que servien com a instal·lacions centrals de gasament. Els deien a les víctimes que anaven a sotmetre'ls a una avaluació física i havien de dutxar-se per a desinfectar-se, una vegada a les dutxes, en compte d'aigua eixia monòxid de carboni pur. Els seus cossos eren immediatament cremats en crematoris adjacents als sanatoris.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10007017>

"CAMPS DE CONCENTRACIÓ"

Els alemanys van crear una sèrie d'instal·lacions de detenció per a empresonar i eliminar els "enemics de l'estat." La majoria dels presoners als primers camps de concentració eren comunistes alemanys, socialistes, socialdemòcrates, romanís (gitanos), testimonis de Jehovà, homosexuals, clergues cristians, i persones acusades de comportament "asocial" o anormal.

Equips especials de les SS anomenats "Unitats de la calavera" (*Totenkopfverbände*) vigilaven els camps, i competien uns amb altres en crueltat. Durant la Segona Guerra Mundial, metges nazis feien experiments en presoners d'alguns d'estos camps de concentració.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005754>

"GUETOS"

Els guetos eren districtes urbans als quals els alemanys van forçar la població jueva a viure en condicions miserables. Els guetos aïllaven els jueus, els separaven de la població no jueva així com de les altres comunitats jueves. Van ser creats més de 400 guetos i era una forma de tindre els jueus controlats.

La majoria dels guetos estaven tancats amb murs, reixes de fil d'aram de pues, o portes grans, eren extremament insalubres i estaven atapeïts. Els nazis exigien als jueus usar insígnies o braçalets que els identificaven com a jueus i també que molts feren treballs forçats per al govern alemany.

La fam, l'escassetat, els hiverns durs, i la falta de servicis públics van afavorir l'aparició de brots epidèmics i com a conseqüència una alta mortalitat.

El gueto més gran a Polònia era el gueto de Varsòvia, on aproximadament 450.000 jueus van ser amuntegats dins d'una àrea de 1,3 milles quadrades.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005752>

LA "SOLUCIÓ FINAL"

La "Solució final" va ser el pla que van traçar els nazis per a aniquilar massivament els jueus.

El 1941 l'exèrcit alemany envaïx la Unió Soviètica, els *Einsatzgruppen* (equips mòbils de matança) anaven seguint l'exèrcit i la seua missió era dur a terme operacions de matança dirigides a comunitats senceres de jueus. Les SS van veure que els mètodes dels equips mòbils (afusellaments o gasaments en camions) eren ineficients i psicològicament difícils per als qui els duïen a terme.

Aleshores es va prendre la decisió de buscar mètodes de matança que foren més eficaços i es van construir a Polònia diferents camps d'extermini (**Belzec, Sobibor, Treblinka, Auschwitz-Birkenau, Majdanek i Chelmno**) on poder assassinar de forma ràpida grans quantitats de jueus.

La conseqüència de la "Solució final" va ser la mort de quasi sis milions de jueus (dos terços dels jueus que vivien a Europa el 1939).

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005759>

"EINSATZGRUPPEN" (Equips mòbils de matança)

Eren unitats de les SS i personal de la policia alemanya. Tenien entre les seues tasques l'assassinat de persones percebudes com a enemics racials o polítics.

Durant la invasió de la Unió Soviètica al juny de 1941, els *Einsatzgruppen* van seguir l'exèrcit alemany mentres avançava en el territori soviètic. Els *Einsatzgruppen* van dur a terme operacions d'assassinat massiu (sovint rebien suport local) i a diferència del procés de deportar jueus dels guetos als camps, els *Einsatzgruppen* massacraven directament tant les comunitats jueves com romanís (gitanos) i oficials de l'Estat i del Partit Comunista Soviètic.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005767>

"CAMPS D'EXTERMINI"

Els camps nazis d'extermini van complir la funció exclusiva de l'assassinat en massa. A diferència dels camps de concentració, que servien primàriament com a centres de detenció i treball, els camps d'extermini eren quasi exclusivament "**fàbriques de mort**". Més de tres milions de jueus van ser assassinats als camps d'extermini, amb gas i afusellament.

Quasi tots els deportats que arribaven als camps eren enviats immediatament a les cambres de gas (amb l'excepció d'alguns triats per a treballar en equips especials anomenats *Sonderkommandos*, la missió dels quals era retirar els cadàvers de les cambres de gas i cremar-los).

El primer camp d'extermini va ser **Chelmo** (desembre de 1941), el 1942 van obrir **Belzec**, **Sobibor**, i **Treblinka**. El camp d'extermini més gran va ser Auschwitz-Birkenau a Polònia, que per la primavera de 1943 operava quatre cambres de gas (amb àcid prússic o Zyklon B). Al culminar les deportacions, fins a huit mil jueus eren gasats cada dia. Per novembre de 1944, més d'un milió de jueus i desenes de milers de gitanos, polonesos, i presoners de guerra soviètics havien sigut gasats ací.

En el camp de **Majdanek** (Polònia), que inicialment era un camp de presoners de guerra i després un camp de concentració, va ser també un lloc d'extermini massiu. Hi van morir al voltant de 170.000 presoners (jueus, soldats i civils soviètics i civils polonesos). Els últims d'uit mil presoners jueus del camp van ser afusellats en fosses el 3 de novembre de 1943, en l'operació "Festival de la collita" (*Aktion Erntefest*), mentres sonava música a fort volum.

El text íntegre el podeu trobar en la pàgina web: Enciclopèdia de l'Holocaust

<http://www.ushmm.org/wlc/es/article.php?ModuleId=10005768>

DOCUMENT ANNEX III

Galeria d'imatges

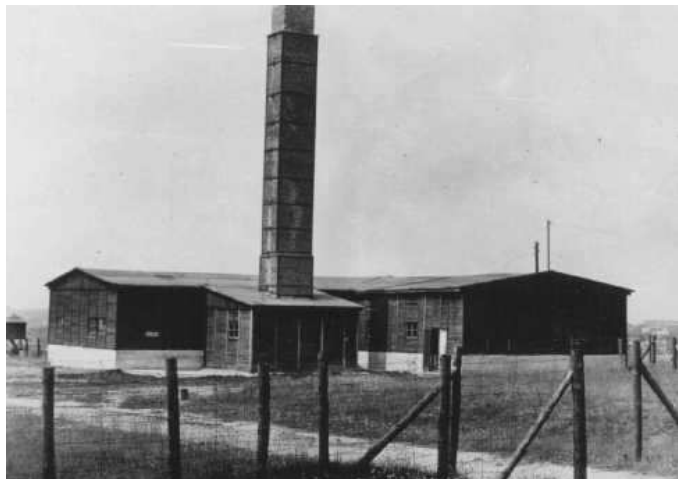
"El treball t'alliberarà" era el cartell que hi havia a les portes d'Auschwitz.

Supervivents del camp de concentració Dachau, 1945

"Els jueus no són benvinguts ací"

Camp d'extermini de Majdanek

Xiquets indigents del gueto de Varsòvia

Els jueus que van sobreviure a la misèria dels guetos van ser deportats als camps d'extermini en vagons de càrrega tancada.

Fossa comuna a Bergen Belsen, un camp de concentració alliberat pels anglesos. Anna Frank, va morir ací.

Un policia nazi dispara a un grup de dones jueves que viu encara després d'unes execucions en massa dels jueus del gueto de Mizocz, Ucraïna, 1942.

DOCUMENT ANNEX IV

Els pensaments d'Anne

- *"No m'interessa la religió, què ha fet Déu per nosaltres?"*
- *"Per què ens odien?, què hem fet malament?, per què hi ha una llei per als cristians i una altra per a nosaltres?"*
- *"Esta guerra és una bogeria, per què llancen bombes quan la gent es mor de fam?"*
- *"A vegades em sent com un ocell a qui li han arrancat les ales, vull ballar i xiular, vull contemplar el món i sentir-me jove i lliure i no preocupar-me de si sóc jueva, només vull divertir-me".*
- *"En el fons els jóvens són més solitaris que els adults, és dur per a nosaltres viure en este món tan boig, com podem aferrar-nos a les nostres opinions quan tots els ideals estan sent destruïts, quan tot el món dubta de la veritat, de la justícia i de Déu?"*
- *"Veig com el món es transforma en una selva, sent el tro que s'aproxima, sent el patiment de milions de persones i encara així, sent que tot canviarà per a millor, que a pesar de tot la gent té bon cor".*
- Anne pensa que la seua vida serà diferent de la de les altres xiques: *"No vull ser com mamà o com eixes dones amb família que passen a l'oblit, no vull viure en va com la majoria, vull viure inclús després de la meua mort".* Açò ho escriu després de decidir que vol ser escriptora.

DOCUMENT ANNEX V

**MISSATGES AMB MOTIU DEL DIA INTERNACIONAL DE COMMEMORACIÓ EN
MEMÒRIA DE LES VÍCTIMES DE L'HOLOCAUST**

27 DE GENER DE 2014

MISSATGE DEL SECRETARI GENERAL DE NACIONS UNIDES, BANKI MOON

<http://www.un.org/es/holocaustremembrance/2014/sgmessage2014.shtml>

Extracte:

"Les Nacions Unides es van fundar per a impedir que horrors d'eixe tipus tornaren a succeir. No obstant això, tragèdies com les de Cambodja, Rwanda o Srebrenica demostren que el verí del genocidi continua actiu.

Hem d'estar vigilants en tot moment davant la intransigència, les ideologies extremistes, les tensions comunitàries i la discriminació de les minories. I hem d'ensenyar bé els nostres fills."

Banki Moon

MISSATGE DE LA DIRECTORA GENERAL DE LA UNESCO, IRINA BOKOVA,

<http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002260/226041s.pdf>

Extracte:

"Com més s'allunya de nosaltres en el temps esta tragèdia, i a mesura que els supervivents desapareixen, major és la necessitat d'ensenyar que significa esta part de la història per al present. L'Holocaust mostra fins a quin punt pot portar l'odi. Ens recorda, a més, que a la bogeria d'alguns sovint li següen la ignorància i la indiferència d'altres, que, per desconeixement de la història, no encerten a veure els senyals que anuncien la violència radical. Este risc continua existint. Amb la negació i la relativització dels crims de l'Holocaust es pretén perpetuar les causes del genocidi i revifar la violència. Davant d'això, l'educació continua sent l'últim baluard darrere del qual fer-li front.

El record ha de ser el primer pas en un esforç comú per a impedir nous genocidis i la repetició de qaulsevol forma de violència col·lectiva".

Irina Bokova